

καὶ νησίδια, καθιστῶντα τὸν πλοῦν τῶν μερῶν τούτων κινδυνωδέστερον ἐν ὥρᾳ χειμῶνος. Ἐξ αἱρετερῶν ἡμῶν εὑρίσκεται ἡ βασιλίς τῶν Ἀντιλλῶν, ἡ Κούβα, ἡ ἀείποτε πιστὴ νῆσος εἰς τὸ Ἰσπανικὸν θαλάσσιον. Ἐνώπιον ἡμῶν ἀνοίγεται μεγαλοπρεπής ὁ κόλπος τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἐντὸς 48 ἄρδων, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, θέλομεν εἰσθαι εἰς τὸ στόμιον τοῦ Μισισιπῆ.

Ἀλλὰ λυπηρὸν συμβάν προχθὲς μετὰ μεσημέριαν ἐνέπλησεν ἡμᾶς ἀθυμίας. Ὁ τρίτος μάγειρος τοῦ ἀτμοπλοίου, ὑψηλὸς καὶ ῥωμαλατίος ἀνὴρ, προσεβλήθη ὑπὸ κεραυνοθόλου ἀποπληξίας καὶ ἐτελεύτησεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας. Ἰστρός τις τῶν ἐπιβατῶν, τὸν ἐφλεβοτόμησεν ἀλλ᾽ ἵπτο ἀργὰ, διότι πέντε λεπτὰ μετὰ τὴν φλεβοτομίαν ἔξεπνευσε. Τὸ σῶμα του ἐρράφη ἐντὸς χονδροῦ ὑφάσματος, ἐντὸς τοῦ ὅποιου, παρὰ τοὺς πόδας, ἔθεσαν βαρέα τεμάχια σιδήρου καὶ τὴν ἕβδομην ὥραν τῆς πρωΐας χθὲς ἐγένετο, κατ᾽ ἀπόφασιν τοῦ πλοιάρχου, ἡ ἐπικήδειος τελετὴ.

Οὐ νεκρὸς ἐτέθη ἐπὶ πλατείας σανίδος εἰς τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου κατὰ τὸ μεσαῖον τοῦ καταστρώματος μέρος, μὲ τοὺς πόδας πρὸς τὴν θάλασσαν, κεκαλυμμένος ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σημαίας, Κύκλω αὐτοῦ ἦσαν οἱ ἐπιβάται, ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ φερέτρου ἴσταντο δύο ναῦται, ἔτοιμοι δπως βίψωσι τὸν νεκρὸν εἰς τὴν θάλασσαν τῇ διαταγῇ τοῦ πλοιάρχου.

Τὴν ἕβδομην ἀκριβῶς ὥραν, ὁ πλοιάρχος πλησιάσας τὸν νεκρὸν ἀπεκαλύψθη, καὶ οἱ διακόσιοι ἐπιβάται τὸν ἐμιμήθησεν. Μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς καὶ συγκεκινημένης ἥρχισε ν' ἀναγινώσκῃ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἥτις μεγάλως μᾶς συνεκίνησε. Πάντες ἡκροάζοντο προσεκτικῶς, ἐνῷ ταῦτοχρόνως δὲ κώδων τοῦ πλοίου ἐσήμανε πενθύμως καὶ ἡ σημαία κατεβίβασθη κατὰ μέσον ἴστον. Οἱ νεκρώσιμοι ψαλμοὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πελάγους, ἡ κατήφεια ἥτις ἦν ἐζωγραφισμένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων, οἱ πένθιμοι τοῦ κώδωνος ἥχοι, ταῦτα πάντα εἶχον μεγαλεῖον τι καὶ ἀδρίστον, βαθείας προξενοῦν συγκυνήσεις. Ὡς δὲ ὁ πλοιάρχος ἔφθασεν εἰς τὴν φράσιν «παραδώσωμεν τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης» (ἀντὶ εἰς τὰ τῆς γῆς), εὐθὺς οἱ δύω παρακείμενοι ναῦται ἤγειρον δλίγον τὸ σῶμα, τὸ δποῖον εὐθὺς ὠλίσθησεν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς ἣν ἐβούθισθη ἐν ἀκαρεῖ. Ὁ δυστυχής, οὗτος μητέρα, οὗτε ἀδελφὴν εἶχε πλησίον του, ὅπως τὸν κλαύσῃ. Μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἀνω τελετὴν, οἱ ἐπιβάται ἐκάθησαν φαιδροὶ εἰς τὸ πρόγευμα

κατὰ τὰ πάντα εἶχον λησμονηθῆ: ἀλλ᾽ ὁ ἐπιβλέπων τὰ πάντα, ἐπέβλεψε βεβαίως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος τούτου καὶ μεταξὺ τῶν διακοσίων ἐπιβατῶν, πολλοὶ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των παρεκάλεσαν τὸν δημιουργὸν ν' ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Εἴς τούτων ἦτο καὶ ὁ ἀδελφός σου

A. N. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.

ΚΟΠΙΑ, ΤΟ ΙΣΩΝ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ.

(Σφραγίς)

Εἰς δόξαν Θεοῦ ἀμήν 1736 Ἱανουαρίου 4 ἐν τῇ Ναξίᾳ. Προβλέποντας τὸ τόσον τέλειον ζημίας καὶ ἔξοδαις ὅπου ἔτρεξεν ἀνάμεσον εἰς τὰ τρία κοινὰ, εἰς τὸ Κάστρο, εἰς τὸ Μπουργο καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας, τόσον ὅπου ἤλθαν εἰς ἐλεσινὴν κατάστασιν καὶ παντελῆ ἀφανισμὸν ἀπάνω διὰ τὸ κουμέρῳ, ἀλατζαλικαῖς, ψαραλικαῖς, βάρκες ψαράδικαις, πρόβατα καὶ σμιργλη, ὅθεν τὴν σήμερον ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοίλαν εἰς τέλειαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητην γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινὴν τος κυβέρνησιν τῶν τριῶν κοινῶν, ἔσοντας καὶ ἡ κοινότης Κάστρου, Ππούργου νὰ ζητᾷ καὶ νὰ πρετεντέρῃ ἀπὸ τοὺς χωριανοὺς πρόβατα καὶ σμιργλη τ' ἀφίνουν καὶ τὰ ἀπαραιτοῦν εἰς τὴν παντοτεινὴν ἔξουσίαν καὶ κυριότητα τῶν χωριανῶν, ἥγουν τὰ πρόβατα τὰ ἐδικάν τος καὶ τὰ πρόβατα τῶν Καστριανῶν νὰ ἦναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν καστριανῶν, δροιώς καὶ τὰ πρόβατα τῶν Μπουργιανῶν νὰ ἦναι εἰς τὴν ἔξουσίαν τῶν Μπουργιανῶν. Καὶ ὅντας δὲν εἶναι βοϊδόντας τὰ πρόβατα καστριανέκα καὶ μπουργιανέκα νὰ μὴν χρεωστοῦν νὰ δίνουν κανέναν δόσιμον τῶν χωριανῶν, καθὼς ἀκόμη καὶ ἡ κοινότης δλονῶν τῶν χωρίων τῆς Ἀξίας πρετεντέρουν τὸ κουμέρῳ, ἀλατζαλικαῖς, ψαραλικαῖς καὶ βάρκαις ψαράδικες τὰ ἀφίνουν καὶ τὰ ἀπαραιτοῦν καὶ τὰ δίνουν εἰς τὴν παντοτεινὴν ἔξουσίαν καὶ τέλειαν δεσποτίαν καὶ κυριότητα τῆς κοινότητος Κάστρου, Μπουργού τῆς Ἀξίας νὰ τὰ δρίζουν καὶ νὰ τὰ ἔξουσιάζουν μὲ δλαν τος τὰ δικαιώματα καθὼς ἀπὸ τὸ παλαιὸν τὰ ἐποσεντέρατιν καὶ τὰ ἔξουσιάζασι, ἔτζι πάλαι νὰ τὰ δρίζουν καὶ νὰ τὰ ἔξουσιάζουν καὶ νὰ τὰ ἔχουν αἰώνιας καὶ νὰ ἦναι ἀκαταζήτητα, μηδενὸς ἐναντιού-

μενοι ή πειραζόμενοι και διπόντας καιρὸν εὐγῆ τὸ ἄλας νὰ κράζουν τοὺς χωριανοὺς διὰ νὰ δοιλεύουν και νὰ πληρώνουνται και νὰ πέρνουν ἄλας διὰ τὸν κόπον τος, κατὰ πᾶς ἐπεκρατήθη ἀπὸ τὸ παλαιόν. Ἀκόμη κάμνουν και τὴν παρὸν συμφωνίαν· Τὰ ὅσα ὑποστατικὰ ἔχουν ἀγορασμένα τὸ ἔνα μέρος ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ τυχαίνῃ νὰ πληρώνῃ ἐκεῖ ποῦ εἶναι τὸ κεφάλι μὲ τὸ βάρος του κατὰ τὸ βασιλικὸ ταχύρι. Ὁμοίως και τὴν ἀγίαν Κυριακὴν μὲ τὰ πράγματάν της, και τὰ πράγματα τοῦ Κλαμένου ποῦ εἶναι προσηλωμένα στὴν κυρίαν Φανερωμένη νὰ ἦναι εἰς τὰ χωρία μὲ τὸ βάρος τος κατὰ τὸ βασιλικὸ ταχύρι. Καὶ ὅσα πράγματα δὲν εἶναι εἰς τὸ βασιλικὸ ταχύρι νὰ τὰ πέρνουν μὲ τὴν κοινὴν ἀποκοπήν· ἥγουν τὰ ὅσα πράγματα ἀγόρασεν τὸ ἔνα μέρος ἀπὸ τὸ ἄλλο ὕστερα ἀπὸ τὸ ταχύρι νὰ τὰ πέρνουν ἐκεῖ ποῦνε τὸ κεφάλι μὲ τὸ βάρος τονε κατὰ τὸ ταχύρι, τόσον ἐτοῦτα δωσὰν και τὰ ἐργάμενα. Ἀκόμη και ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ ὅσα δύνματα χωριανέκα ἔλθουν εἰς τὴν χώραν νὰ κατοικήσουν νὰ μὴν τοὺς βανεούσιν χαράτζι μήτε οἱ Καστριανοὶ ἀλλὰ μήτε οἱ Μπουργιανοὶ· δόμοιως ἀνὴθελεν πᾶσιν και εἰς τὰ χωρία νὰ κατοικήσουν ἢ Καστριανοὶ ἢ Μπουργιανοὶ νὰ μὴν ἐμποροῦν οἱ χωριανοὶ νὰ τοὺς πάρουσι χαράτζι κάνοντας και τὴν παρὸν δυνατὴν ὑπόσχεσιν και τὰ τρία μέρη, ὅτι νὰ στείλουν τὸν ἐφετειὸν χρόνον ἀνθρώπους διὰ νὰ πᾶσιν εἰς τὴν πόλιν νὰ κυβερνήσουν τὸ νησί μας, και φέρνοντάς το εἰς μίαν καλὴν κυβέρνησιν ὑποσχόμεθα πάντα νὰ τὸ πέρνωμεν, και ὅποιον μέρος ἀπὸ τὰ τρία ἥθελε ἀθετήσει, νὰ ἦναι ὑποκείμενον εἰς τὰ δύο· εἰς ἑκατὸν ποῦ ἥθελεν κάμει γροικάται· διὰ τὴν δεκατείαν ὅπου συμφωνοῦσιν, νὰ τὸ ἔχωμεν πάντα τόσον Κάστρο, τόσον Μπούργος, δωσὰν και τὰ χωρία ὅλα. Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία κοινὰ ἥθελεν ἀθετήσει και παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκατάλυτους ταιριασμοὺς και περίσσασαις νὰ πληρώνῃ εἰς τὸ μουτουπάκι τοῦ πόλυτη Καπετάν πατᾶ ῥεάλικ χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ ἦναι και νὰ γροικάται ἵσχυρὸν, βέβαιον και ἀχάλαστον εἰς τὸν αἰώνα. Ὅθεν εἰς χάριν ἀληθείας και πίστεως βεβαιώνεται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῶν τριῶν κοινῶν Κάστρου, Μπούργου και χωρία και μὲ τὰς σφραγίδας Κάστρου, Μπούργου και τὰ ἔξης.

Χωρία Δριμαλίας.

‘Ο Σακελλάριος Δριμαλίας, δι πρωτοπαπᾶς Δριμαλίας, δι σκευοφύλακ Ι. Σπανᾶς, δι σακελλίου Δριμαλίας, δι πρωτέκδικος Δριμαλίας. Παπᾶς Πέ-

τρος Βαρβατάκης, Νικοδημος ἱερομόναχος Σπανᾶς, ΠαπαΜιχάλης Τζανίης, Γρηγόριος ἱερομόναχος δι Σταυριώτης, παπᾶ Ιω. Ράτζιας, παπᾶ Στέφανος Αρόνης, παπᾶ Νικόλας Βλισίδης, παπᾶ Γεώργης Διάπετχης, παπᾶ Ιω. Κουμερτάς, παπᾶ Γεώργης Αρόνης, παπᾶ Νικόλαος Ποχούτης, παπᾶ Ιω. Φαραγκάρης, παπᾶ Ιω. Θεονᾶς, παπᾶ Στεφανῆς Κορές, Ιωακείμ ἱερομόναχος, παπᾶ Άντωνης Αρόνης, παπᾶ Μανώλης Τζανίας, Δημήτριος Ίερεὺς δι Μωραΐτης, παπᾶ Δημήτριος Τζακονιάτης, παπᾶ Ιω. Τζακονιάτης, Μανούήλ Μελισινός, Θεοδωρῆς Ντεκμίγος, Δημήτρης Γιαννάκης, Τζάνες Καλέργης, Μανώλης Στεφανάκης, Στεφάτης Γασπαρίνης, Μανώλης Βασιλάκης, Προκόπιος τοῦ Μιχάλη, Μάρκος Κχπούνης, Νικόλαος Πολίτης, Μανώλης Άγαπλιώτης, Μιχάλης Πολίτης, Εμμανουήλ Πολίτης, Γεώργης Κατζούλης, Άνδρεας Γιαμούρης, Κωσταντῆς Ρόητης, Νικόλας Μάρκου Άλισάφης, Δημήτρης Βασάλλ Γιώργη, Γλουμάκη Κορές, Βασίλη Κεφαλᾶ, Νικόλας Χοματάκης, Γιάννης Στάθη, Μιχάλης Κουτζοφραγκούλης, Βασίλης Κουμερτάς, Γεώργης Τζώτης, Στέφανος Αρόνης, Ήλίας Κουμερτάς, Άλιμπέρτος Φλουρέντζας, Αγουστῆς Φιλιππόπουλος, Ι. Φλουρέντζας.

Κάστρου κοινότης.

Νικολέτος Σουμμαρίπας, Τζαμπατῆς Μπαρότζης, Γιάκωβος Σουμμαρίπας, Γερώνυμος Μπαρότζης, Μπερνάρδος Μπαρότζης, Μάρκαντος Κορονέλλος, Τζανές Σουμμαρίπας, Χρουσῆς Κορονέλλος Γιάκουμου, Τζόρτζης Σουμμαρίπας, Φραγτζέσκος Μπαρότζης, Ιάκωβος Σφρότζα Κάστρης, Φραντζέσκος Σουμμαρίπας, Χρουσῆς Κορονέλλος.

Μπούργου κοινότης.

Ίωάννης Μιχαλίτζης, Γεώργιος Σπυρίδος, Ιάκωβος Σανούδος, Γεώργ. Τάγαρης, Νικόλαος Μιχαλίτζης, Άντωνιος Μαυρομάτης, Έλευθέριος Μιχαλίτζης Ίωάννης Μπάφος, Μάρκος Φραγκόπουλος, Δημήτριος Μπάφος, Ιάκωβος Άλισάφης, Παναγιώτης, Νικολὸς Νταπλησίας, Γεώργης Άβαζης, Γεώργιος Άμπραμος, Σταυριανὸς Μιχαλίτζης Θωμᾶ, Αλεξαντρῆς Δάσκαρης, Νικολὸς Άναπλιώτης, Ντεμενέγος Αταλιώτης, Βασίλης Κιτριλάκης, Γεώργης Μελισσούργος, Δημήτριος Τζιριγώτης, Μιχέλης Αναπλιώτης, Πέτρος Μιχαλίτζης, Φραντζέσκος Σκλαβούνος, Νικολὸς Κοντοπίδης, Γιάννης Χιαμῆς, Άντωνης Φουτρῆς, Ιωάννης Αρβανίτης.

Κάγω Σταυριανὸς Μιχαλίτζης πρωτονοτάριος ἀρχιερατικὸς και δημόσιος Καντζελλάριος γέγραφ.

ΣΗΜ. Τὸ ἀνωτέρῳ κοινῷ γράμμα ἡ συμφωνητικὸν δημοσιεύμονεν καὶ χάριν τῆς γλώσσης καὶ χάριν τῆς ἴστορίας, ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ γειτογράφῳ, ἐκτὸς δρθιογραφικῶν τινῶν διορθώσεων.

Εἰς τὸν συγγράψοντα τὴν ἴστορίαν τῆς Νάξου τὸ περὸν ἔγγραφον θέλει φανῆ χρησιμώτερον καὶ πολλῷ σπουδαιότερον, νομίζομεν, περὶ ὅσον σήμερον ἵσως φάνεται εἰς τινας τῶν ἀνχγνωστῶν τῆς Χρυσαλλίδος· διότι ἐν αὐτῷ καὶ ἡ τότε πολιτικὴ τε καὶ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Νάξου ὅπωσιον ἐκδηλοῦται. καὶ ἐκ τῶν εἰς τὸ ἔγγραφον ὑπογεγραμμένων διομάτων δύνανται πολλὰ γενεαλογικὰ ζητήματα νὰ διαρωτισθῶσιν.

Η Νάξος, ἡ μεγαλητέρᾳ τῶν Κυκλαδῶν, διῆλθεν διασας καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς περιπετείας. Ἀλωθίστης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Λατίνων καὶ διαμεισθήσης τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ἡ νῆσος αὕτη περιῆλθεν εἰς τὴν ἔξουσίαν τοῦ Ἐνετοῦ Μάρκου Σανούτου καὶ διετέλεσεν ὑπὸ τὸ δουκικὸν σκῆπτρον τῶν διαδόχων αὐτοῦ μέχρι τοῦ 1527, καθ' ἣν ἐποχὴν διεβρέσσετο, ναύαρχος τοῦ Σολιμάνου, κατέλαβε τὴν νῆσον ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίου του. Ἐκτὸς δὲ Νάξος ἐδιοικεῖτο μέχρι τινὸς ὑπὸ δουκικῶν διοικούμενων δημως ὑπὸ τῶν Σουλτάνων καὶ φόρον εἰς αὐτὸν τελούντων.

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ Τούρκοι καθὼς καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας νήσους οὔτω καὶ εἰς Νάξον, δίλιγον ἐφόροντιζον περὶ τῆς διοικήσεως τῶν διαγιάδων καὶ μόνον μέλημα εἶχον τὴν εἴσοραξιν τοῦ χαρατέλους καὶ τῶν ἄλλων δοσμάτων. Τοῦτο δὲ συμπεραίνομεν ἐκ τοῦ ἔγγραφου λέγοντος «Καὶ ὅντας δὲν εἰναι βοϊδόντας» ἐξ οὐ καταφαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε τακτικὸς διοικητής. Ἀλλὰ μήπως οἱ κάτοικοι ὠφελοῦντο ἥθικῶς ἢ ὑλικῶς ἐκ τῆς διαθυμίας ταττης τῶν κατακτητῶν των; Παντάπασι, διότι διπιτῶν Τουρνεφόρτιος καὶ ἄλλοι περιηγηταὶ μῆς πληροφοροῦσιν ὅτι ἐν Νάξῳ μεταξὺ τῶν κατοίκων ὑπερεπλεόντες ἡ διχόνοια καὶ μάλιστα μεταξὺ Λατίνων καὶ δρθιοδόξων, καὶ τοιαύτῃ ἦτο ἡ κατὰλλήλων ἀντιζηλία καὶ ἀντιπάθεια, ὥστε πρόφρσιν ἐζήτουν ἵνα ἀναφερθῶσιν εἰς τὰς Τουρκικὰς ἀρχὰς, πρὸς βλάβην ἑαυτῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἔγγραφον αὐτὸ μαρτυρεῖ τρανῶς τὸ φίλερι τῶν κατοίκων καὶ τὰ ἐκ τῆς διχονοίας αὐτῶν ἐλειειὰ ἐπακόλουθα.

Εἰς ἄλλο φυλλάδιον τῆς Χρυσαλλίδος ἵσως δημοσιεύσομεν σύντομον μονογραφίαν περὶ Νάξου, σήμερον δὲ ἐν παρόδῳ μόνον λέγομεν ὅτι διὰ

περιηγητής Σπάνων ἀναφέρει ὅτι ἡ Νάξος ἐπλήρων χαράτζιον 6,000 γρόσια καὶ δόσιμον (δὲν λέγει τὸν ἀριθμὸν) τόσον, ὃσον ἥρκει πρὸς συντήρησιν μιᾶς γαλέρας σουλτανικῆς, ὃ δὲ Τουρνεφόρτιος, ὅτι ἐπλήρων ἐν συνόλῳ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, ὀκτακισήλιοι ὅντες (ἐν ἔτει 1700), δέκα γιλιάδες καὶ πεντακόσια σκοῦδα καὶ κατ' ἕτος ἐξέλεγον ἐξ ἐντοπίους ἀρχοντας ἐκπληροῦντας καθηκοντας μᾶλλον δικαστικά.

Τὸ Λάστρον ἐκατοικεῖτο ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐκαλεῖτο δὲ οὕτω ὁ περὶ τὸ παλαιὸν δουκικὸν φρούριον περίβολος· τὸ δὲ Μπούργον ὑπὸ τῶν δρθιοδόξων, ἐκτεινόμενον ἀπὸ τοῦ Κάστρου μέχρι τοῦ αἰγαίου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (δηλαδὴ περὶ τὰ 1700) ἐγίνετο ἐν Νάξῳ ἀρκετὸν ἐμπόριον ἔξαγωγῆς κριθῆς, οίνου, σύκων, βαμβακίου, μετάξης, μαλλίου, τυροῦ, ἄλατος, κτηνῶν, σμυρίδος καὶ ἐλαίου. Εἴκοσι καντάρια σμυρίδος ἐπωλοῦντο τότε, λέγει ὁ Τουρνεφόρτιος, ἀντὶ ἑνὸς σκούδου.

Ἐκ τῶν δύο ἀρχιεπισκόπων τοῦ Λατίνου καὶ Ὁρθοδόξου δ τῶν δρθιοδόξων ἦτο, λέγει ὁ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ περιηγητικάς τινας ἐπιστολὰς μεταφράσας γάλλος *Dепуиссиеυς*, δι πλουσιώτερος καὶ ἰσχυρότερος καὶ εἰς τούτου τὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγοντο ἡ τε Πάρος καὶ ἡ Ἀντίπαρος.

Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἔγγραφῳ ἀναφερομένου μοναστηρίου τῆς Φανερωμένης ἰδού τί λέγει δ Θεοβενότος, ἄλλος περιηγητής γάλλος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· «Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ (τῇ Νάξῳ) ὑπάρχουσι πολλὰ μοναστήρια ἐξ ὧν ἐν, ἐν σχήματι πύργου, ἀρχαίοθεν ὠκοδόμηται ἐπὶ τίνος ὅρους, ὑπάρχει δὲ καὶ ἔτερον τῆς Φανερωμένης καλούμενον καὶ ἀφειρωμένον εἰς τὴν Παναγίαν, ἣς περιέχει τὴν ἐκεῖ εὑρεθεῖσαν πολυσέβαστον εἰκόνα, νεόδμητον μὲν, ἀλλ' εὐρυχωρότατον, διότι περιέχει ἑδομήκοντα κελλία ἐκτὸς τῶν ὑπογείων.»

Ο Τουρνεφόρτιος ἀπαριθμεῖ τὰ ὄντα ματα τῶν κυριωτέρων ἐν Νάξῳ ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων.

Θ.

ΟΠΟΙΑ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

¶

ΠΕΡΙΓΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΑΟΥ ΜΠΟΝΩΝ. (1)

Ο Άγιος Νικόλαος εἶναι τὸ ὠραιότερον ξενοδοχεῖον τῆς άμερικανικῆς πρωτευούσης, ἡτις εἰς

(1) Συνέγειται ἀπὸ φυλλαδ. 67.